

nejen zastupování proti náhradě hotových výloh (při nepříznivém výsledku sporu nebo jeho bezvýslednosti pro nedobytnost pohledávky), nýbrž že to uvádí jen příkladmo, a že všeobecně označuje za nestavovské a vážnosti stavu škodlivé, přijímatí nebo vésti zastupování za podmínek ponižujících nebo s nekalou soutěží hraničících. Bylo proto odvolání zamítnouti.

Čís. 319 dis.

Zlehčení cti a vážnosti stavu, umožnil-li advokát nedostatečným dohledem na svou kancelář, aby vypravila dopis nepravdivého obsahu a opatřený nepravým jeho podpisem.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1937, Ds I 17/35.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl odvolání obviněného advokáta z nálezu disciplinární rady advokátní komory, pokud jím byl odvolatel uznán vinným kárnými přechy porušení povinnosti povolání a poškození cti a vážnosti stavu.

Z d ů v o d ů:

Pokud jde o dopis ze dne 10. října 1931, shledala kárná rada zavinení obviněného v tom, že nedostatečným dohledem na svou kancelář umožnil, že tento dopis nepravdivého obsahu a opatřený fingovaným podpisem obviněného, byl zaslán M-ové. Tomuto názoru nutno plně přisvědčiti.

Že advokát ručí za výkony své kanceláře a že vzhledem k tomu je povinen na ni dozírati, není třeba zvláště dokazovati. Vždyť všechny výkony kanceláře dějí se jeho jménem a pouze jako takové mají platnost. Svěřil-li advokát provedení některých úkonů své kanceláři, ručí za ně, jako kdyby je provedl sám. To platí zejména v poměru ke klientům a třetím osobám, které nutně ve výkonech kanceláře advokáta spatřují jeho výkony a opatření. Lze-li připustiti, aby kancelář advokáta z jeho příkazu vyhotovila a odeslala jednoduchý upomínací dopis, opatřený firmou kanceláře, nelze naprosto připustiti, aby advokátní úřednice o své újmě, třeba na žádost klienta, napsala a zaslala třetí osobě dopis takového obsahu, jakým je dopis z 10. října 1931, a opatřila jej dokonce fingovaným podpisem advokáta. Dopis je psán úplně osobní formou, takže M. nutně musila mítí dojem, že dopis pochází od obviněného osobně a že tento skutečně bere na se plnou zodpovědnost nejen za splacení požadované zápůjčky 5.000 Kč, ale i další částky 25.000 Kč, již dříve složené, a to v určitý den. Na obviněného jako advokáta a tím na advokátní stav vůbec vrhá nepříznivé světlo, když se obviněný potom, když M. nedostala zpět ani 5.000 Kč, ani 25.000 Kč, hájil tím, že dopis byl napsán bez jeho vědomí jeho kanceláří a že jeho podpis

byl jeho kanceláří fingoán. Tento stav věci vyšel najevo v trestní věci krajského soudu v N. Již tento nedostatečný dohled na kancelář, který umožnil zaslání dopisu, a dále ta okolnost, že obviněný neuznal za vhodnější tento postup své kanceláře napravit a celou věc urovnati, nežli veřejně připustiti, že dopis nepsal a nepodepsal, a na to se dokonce odvolávati, zakládají na straně obviněného zavinění způsobilé zlehčiti čest a vážnost stavu. Obviněný se však ještě osobně zasadil u M. o poskytnutí zápůjčky 5.000 Kč, sliboval, že veškeré peníze jí budou vráceny a přiměl skutečně M. k tomu, že zápůjčku poskytla. Postup obviněného musel nutně v M. vzbuditi přesvědčení, že nemůže o peníze přijíti a že jí obviněný jako advokát za to ručí, a když o peníze skutečně přišla, přirozeně kladla obviněnému za vinu, že ji o peníze připravil.

Čís. 320 dis.

Porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, zastupoval-li advokát při sepisování smlouvy obě strany, hájil-li však jako právní zástupce a svědek zájmy jedné strany ve sporu vzniklém z této smlouvy, ač byla namítána její neplatnost.

Zlehčení cti a vážnosti stavu, sepsal-li advokát listinu o postupu pohledávky k tomu cíli, aby pohledávka nemusila býti vymáhána jménem věřitele a aby tento mohl vystupovati ve sporu jako svědek, uváděl-li ve sporu na zastření pravého stavu věci skutečnosti, které neodpovídaly pravdě, a zavedl-li tím podnět k obcházení zákona, jež mělo pro účastníky za následek trestní řízení pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. zák.

(Rozh. ze dne 8. května 1937, Ds II 11/36.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl odvolání zástupce advokátní komory z nálezu disciplinární rady advokátní komory, pokud jím byl obviněný advokát zproštěn obvinění pro kárný přečin porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, a změnil kárný nálezh v napadené části tak, že uznal obviněného vinným I. kárným přečinem porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, spáchaným tím, že ve sporu O. proti N., převzav zastupování O. jako cessionáře M. ve sporu o zaplacení 25.000 Kč, v tomto zastupování pokračoval i po doručení žalobní odpovědi, ve které byly obě kupní smlouvy, jím zprostředkované, a z nichž žalobní nárok byl též dovozován, napadány z důvodu, že byly sjednány na oko, II. kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, spáchaným tím, že v jeho kanceláři a za jeho intervence sepsanou listinou ze dne 30. srpna 1929 byla postoupena pohledávka 25.000 Kč, vážnoucí na realitě N. ve prospěch M., švagru obvi-